

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

LEGACY
CLASAT

REQUIEM

DAVID SCHLAGER
dirijor

ANNIE FASSEA
soprană

BENJAMIN SATTLECKER
bariton

ORCHESTRA SIMFONICĂ
ȘI CORALA ACADEMICĂ
ALE FILARMONICII „OLTENIA”

MIHAIL ȘTEFĂNESCU
dirijor cor

30 VINERI
IANUARIE
ora 19:00

JOHANNES BRAHMS:

Un Recviem German pentru soliști, cor și orchestră, op. 45

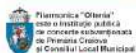
SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698

secretariat@filarmoniaoltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de cultură administrată de
Primăria Craiova și Consiliul Local Municipal

Preturi bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletul se găsește la agenția Informații Oltenia
și pe site-ul nostru.
Relații la telefon: 0251.414.698

Parteneri media:

SPONSORI

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniafilharmonic

GRAFICA: DANIEL ENE

30 VINERI
IANUARIE
ora 19:00

REQUIEM

Johannes Brahms:

Un Recviem German pentru soliști, cor și orchestră, op. 45

(aprox. 60')

- Andante meno mosso con espressione
- Andante marziale
- Andante moderato
- Andante
- Adagio
- Andante. Allegro
- Maestoso

DAVID SCHLAGER
DIRIJOR

ANNIE FASSEA
SOPRANĂ, GRECIA

BENJAMIN SATTLECKER
BARITON, AUSTRIA

**ORCHESTRA SIMFONICĂ ȘI CORALA ACADEMICĂ
ALE FILARMONICII "OLTENIA"**

MIHAIL ȘTEFĂNESCU
DIRIJOR COR

DAVID SCHLAGER

David Schlager, născut în Austria, este un dirijor de o mare versatilitate, recunoscut pentru stilul său elegant de a conduce orchestra, concepția muzicală profundă și capacitatea de a inspira prin muzică.

A fost desemnat în unanimitate câștigător al celei de-a doua ediții a Concursului Internațional de Dirijat „Constantin Silvestri”, desfășurat la Opera Națională București, sub președinția juriului condus de Frédéric Chaslin, care a afirmat despre dirijorul austriac că are „un mare viitor în față”. Schlager a primit, de asemenea, majoritatea voturilor din partea Orchestrei și Corului. Gala finală, cu lucrări de Wagner, Puccini și Enescu, a marcat debutul său la Opera Națională București.

În plus, David Schlager a câștigat premiul I la Concursul de Dirijat „Blue Danube Opera”, debutând astfel la Opera de Stat din Stara Zagora (Bulgaria) cu „Tosca”. Cu doar o lună înainte, obținuse premiul III la prestigiosul Concurs „Luigi Mancinelli” din Orvieto (Italia), dirijând fragmente din „Un ballo in maschera”. Recent s-a reîntors la Stara Zagora pentru o nouă producție a operei „Un ballo in maschera” de Verdi.

Recent, a ajuns în finala Concursului Internațional de Dirijat „Ionel Perlea” de la Slobozia (România), remarcându-se atât în repertoriul simfonic, cât și în cel de operă. Pe lângă premiul al doilea, a primit și premiile speciale ale Operei Române Craiova și Filarmonicii de Stat Sibiu. Debutul său cu un concert de gală strălucitor la Sibiu a dus imediat la o nouă invitație și la un angajament cu Filarmonica din Oradea, unde a dirijat lucrări de Liszt și Bruckner.

Anterior, David Schlager a colaborat cu diverse orchestre, precum Orchestra Simfonică din Leipzig la Gewandhaus, orchestrele Teatrului din Aachen și Bühne Baden, Orchestra „Josef Haydn”, New Philharmonic Berlin, Young Philharmonic Vienna, Filarmonica „Oltenia” din Craiova, Europe United Orchestra, Athens

Philharmonia Orchestra, Dala Sinfonietta (Suedia), Filarmonicile din Hradec Kralove, Győr, Karlovy Vary, Bad Reichenhall, precum și Orchestra Simfonică din Pazardjik (Bulgaria).

Printre realizările sale în plan scenic se numără o producție recentă a operei „Zigeunerbaron” de Johann Strauss la Opera Română din Craiova, cu reprezentații în turneu în Germania, precum și „Hänsel und Gretel” de Humperdinck pentru proiectul „Das Opernkarussell”. Alte producții muzicale, din perioada anterioară pandemiei, includ „Im Weißen Rössl”, „Elisir d’amore”, „Così fan tutte”, „Văduva veselă” și „Nevestele vesele din Windsor” la Universitatea de Muzică și Artele Spectacolului din Graz. De asemenea, a dirijat „Văduva veselă” și „Csárdásfürstin” la Teatrul Municipal din Leoben. Ca și corepetitor, a activat la Opera din Graz și la

Institutul de teatru muzical al Universității de Muzică și Artele Spectacolului din Graz, unde a condus spectacolele „La chatte metamorphosée”, „Bastien und Bastienne” și „Der Schauspieldirektor”.

În 2021, David Schlager a fondat Orchestra de Cameră Styria, unde activează și ca director artistic. Pe lângă activitatea sa de dirijor, este un artist versatil, activ ca solist de

recital, operă și concert, precum și un organist apreciat. Interesat și de muzica religioasă, a absolvit și Conservatorul de Muzică Sacră din Graz. Născut în Leoben, a studiat dirijatul și acompaniamentul la Universitatea de Muzică și Artele Spectacolului din Graz, cu Martin Sieghart, Marc Piollet și Günter Fruhmann. În 2020, i s-a acordat premiul de onoare al universității.

ANNIE FASSEA

În această stagiune, soprana Annie Fassea își face debutul pe scenele Royal Opera House din Londra și Volksoper din Viena, interpretând celebrul rol al Reginei Noptii în Die Zauberflöte de Wolfgang Amadeus Mozart.

După debutul său la Opera Națională a Greciei – scena Stavros Niarchos, în rolul Barbarina (Le nozze di Figaro, 2019), artista a evoluat în numeroase roluri importante pe scene din întreaga Europă. Repertoriul său de operă include Violetta (La traviata), Amina (La sonnambula), Regina Noptii (Die Zauberflöte), Adele (Die Fledermaus), Musetta (La bohème), Ilia (Idomeneo), Zerlina (Don Giovanni) și Clorinda (La cenerentola).

În activitatea concertistică, Annie Fassea a fost solistă în Simfonia nr. 4 de Gustav Mahler alături de Orchestra Simfonică a Radioului Național Grec (Megaron – Sala de Concerte din Atena, 2024), Orchestra Simfonică din Cipru, Filarmonica din Győr și Orchestra Simfonică a Municipiului Atena. Repertoriul său include, de asemenea, Recviemul de Mozart, Stabat Mater de Pergolesi și lucrări contemporane.

Formarea sa muzicală a avut loc la Conservatorul Maria Callas Athenaeum din Atena, sub îndrumarea Christinei Giannakopoulou. A fost membră a Programului pentru Tineri Artiști al Operei Naționale a Greciei și a beneficiat ulterior de o bursă artistică Fulbright pentru studii de perfecționare la New York, cu basul Dimitri Kavrakos (Metropolitan Opera).

Printre distincțiile obținute se numără Prix Spécial Voix Féminine și Prix Spécial du

Public la Concursul Internațional de Belcanto „Vincenzo Bellini” (2024), Premiul „Hans Gabor” la Concursul Internațional de Canto Hans Gabor Belvedere (2023), precum și alte premii internaționale importante.

BENJAMIN SATTLECKER

Baritonul austriac Benjamin Sattlecker și-a început formarea vocală în cadrul Corului de Băieți al Catedralei din Salzburg. În noiembrie 2018, a absolvit studiile de licență în canto de concert la Universitatea Mozarteum, sub îndrumarea K.S. Elisabeth Wilke, după care și-a aprofundat pregătirea artistică în cadrul programului de master Lied și Oratoriu cu K.S. Elisabeth Wilke și Wolfgang Holzmair, precum și în programul de master Operă și Teatru Muzical cu Alexander von Pfeil și Gernot Sahler, pe care l-a finalizat cu distincție în noiembrie 2021. În perioada studiilor, a beneficiat de îndrumarea și inspirația unor artiști de prestigiu, printre care Helmut Deutsch și Albert Hartinger.

A colaborat cu ansambluri precum Munich Bach Choir și Bach Orchestra, Hofkapelle München, Virtuosi Saxoniae, KlangVerwaltung Choir, Gewandhaus Choir Leipzig, Arnold Schönberg Choir și La Divina Armonia, cântând sub bagheta unor dirijori precum Hansjörg Albrecht, Rüdiger Lotter, Ludwig Güttler, Jörn Andresen, Lorenzo Ghielmi, Erwin Ortner și Gregor Meyer. Benjamin Sattlecker a participat la cursuri de măiestrie susținute de Jorma Hynninen, Dietrich Henschel, Anna Lucia Richter și, în cadrul Bachakademie Stuttgart, de Peter Harvey.

Este laureat al Concursului Bach de la Leipzig și al Concursului Haydn de la Rohrau.

De asemenea, a obținut Premiul al II-lea la primul Concurs Internațional de Lied „Bolko von Hochberg” și la cea de-a 19-a ediție a Concursului Internațional de Lied „Seghizzi”.

Alături de partenera sa de lied duo, Juliane Sophie Ritzmann, a ajuns în finala celei de-a 19-a ediții a Concursului Internațional Robert Schumann de la Zwickau, precum și a Concursului Sibelius de la Järvenpää.

MIHAIL ȘTEFĂNESCU

Dirijor de orchestră și de cor, Mihail Ștefănescu s-a născut la Craiova, într-o familie de muzicieni. Se dedică cu pasiune studiului artei sunetelor și, după absolvirea Liceului de Muzică din orașul natal, își desăvârșește studiile în cadrul Academiei de Muzică “Ciprian Porumbescu” din București (promoția 1980), unde i-a avut ca profesori pe Dumitru Botez și Constantin Bugeanu (dirijat de cor și de orchestră), Petre Crăciun (dirijat cor academic),

Ion Dumitrescu și Dan Buciu (armonie), Petre Brâncuși și Vasile Iliuț (istoria muzicii), Dinu Ciocan (contrapunct).

Din 1980, ocupă postul de profesor titular la catedra de pian de la Liceul de Artă din Râmnicu Vâlcea. Se afirmă pe scena vâlceană, națională și internațională, făcându-se remarcat în special alături de Corala “Euphonia”, pe care a înființat-o în anul 1981 și cu care a câștigat numeroase distincții la

festivaluri și concursuri naționale și internaționale.

Dirijorul Mihail Ștefănescu abordează cu dezinvoltură un vast repertoriu simfonic, de la compozitorii clasici la autori contemporani: integrala simfoniilor și concertelor de Beethoven; simfonii de Haydn, Mozart, Dvořák, Ceaikovski, Schubert, Gershwin, Bartók, Bernstein, Enescu, I. Dumitrescu; concerte instrumentale: Vivaldi, Telemann, Bach, Händel, Haydn, Mozart, Beethoven, Rahmaninov, Grieg, Liszt, Chopin, Schumann, Saint-Saëns, Șostakovici ș. a. Repertoriul pe care îl pune în valoare este completat de lucrări vocal-simfonice de anvergură: Mozart - Requiem, „Missa Brevis”, Regina Coeli, Misa în Do minor; Fauré - Requiem; Verdi - Requiem; Patru piese sacre; Händel - Oratoriul „Messiah”; Salieri - Requiem, Te Deum; Cherubini - Requiem; Rossini - Stabat Mater; G. B. Pergolesi - Stabat Mater; Bruckner - Misa nr. 1 și Misa nr. 2, Te Deum; Vivaldi - Gloria, Credo; Brahms - Ein deutsches Requiem; Dvořák - Requiem; P. Constantinescu - Oratoriul bizantin de Crăciun; C. Orff - Cantata profană „Carmina Burana”; A. Buselato - Requiem for the President etc.

A întreprins turnee de concerte în Franța, Italia, Spania, Austria, Belgia, Elveția, Ungaria, Bulgaria, Coreea de Sud etc. Ca o recunoaștere a prestigiului artistic de care se bucură în străinătate, este invitat în comisiile de jurizare ale unor competiții de profil: Concorso Internazionale „Franz Schubert” - Tagliolo Monferrato și Ovada, Concorso Internazionale

di Interpretazione Musicale „Città di Ovada”, Concorso Internazionale „Città di Barletta”, Concorso Internazionale A. M. A. Calabria - Lamezia Terme, Concorso Internazionale „Provincia di Caltanissetta” - Sicilia.

În anul 1995, Mihail Ștefănescu s-a alăturat reprezentanților administrației publice din municipiul Râmnicu Vâlcea susținând, alături de aceștia, înființarea Filarmonicii de Stat „Ion Dumitrescu”, al cărei manager a fost până în anul 2017.

JOHANNES BRAHMS (1833 - 1897)

În al său memorabil, înflăcărat articol „Drumuri noi”, Robert Schumann scria, la 28 octombrie 1853, despre Brahms, la acea vreme în vârstă de 20 de ani, următoarele: „Dacă va ținti cu bagheta lui vrăjită acolo unde îl atrage forța marilor ansambluri - cor și orchestră - atunci ni se va dezvălui o lume miraculoasă, vrăjită”. Aceste cuvinte profetice și-au găsit materializarea într-una din cele mai

remarcabile lucrări ale lui Brahms, în Recviemul german. Această monumentală lucrare a luat naștere pe parcursul unui timp mai îndelungat. Sumbul „marș funebru”, ce formează partea a II-a, îl găsim ca scherzo întunecos în schițele Concertului în re minor pentru pian. În anul 1861, Brahms formulează, pentru prima dată, planul concret al Recviemului. În scurt timp, au fost compuse

patru părți ale Recviemului, iar după moartea mamei sale iubite (1865), următoarele două. „Cu însuflețire și îndrăzneală“ lucrează mai departe, cu scopul de a realiza o lucrare unitară, expresivă (trei părți din Recviem au fost prezentate la Viena, la 1 decembrie 1867). Cunoscutul critic vienez, admirator al muzicii lui Brahms, Eduard Hanslick scria: „Deși primele două părți ale Recviemului, cu toată atmosfera întunecată, au provocat aplauze, destinul celei de-a treia părți a fost deosebit de îndoielnic. Brahms nu trebuie să pună acest lucru la inimă, ci să aștepte...“. Hanslick a avut dreptate. Realizat într-o perfectă unitate, ca lucrare în 6 părți, Recviemul a impresionat profund. A doua audiție a Recviemului a avut loc în Catedrala din Bremen, la 10 aprilie 1868, sub bagheta compozitorului (a fost evenimentul cel mai de seamă al vieții muzicale germane din acea perioadă). În același an, s-a ivit ultima, astăzi a V-a parte a ciclului, iar în data de 18 martie 1869, lucrarea în întregul ei, a fost prezentată pentru prima oară în sala „Gewandhaus“ din Leipzig. De atunci datează marea popularitate a Recviemului german.

Prin faptul că a dat lucrării sale titlul „Ein deutsches Requiem“, Brahms a dorit să sublinieze detașarea sa de tradiționala misă liturgică „pro defunctis“. Folosind textul german și nu cel latin, a accentuat diferențele existente, pe lângă faptul că a căutat să realizeze o mai mare comunicativitate, ca și o mai strânsă legătură a cuvântului cu muzica, aspect care întotdeauna a format o trăsătură de bază a muzicii sale vocale. Compozitorul a extras din Biblie (Vechiul și Noul Testament), textul Recviemului, opțiunea lui Brahms exprimând o atracție specială spre problemele morții: moartea este privită ca o apariție firească, naturală, iar faptele bune ale omului sunt subliniate în mod deosebit.

Pe aceste baze, Recviemul a devenit o monumentală cantată funebă originală, care prezintă doar puține elemente comune cu missa catolică pentru defuncți și, în același timp, nu exprimă convingeri protestante, ci numai trăiri intime, personale ale lui Brahms. Tocmai de aceea, viziunea apocaliptică a „judecății de apoi“, înfricoșătoarea „zi a mănecii“, nu

formează aici punctul central. Meditațiile asupra trecătoarei vieți omenești, dorul după liniștea veșnică, amintiri despre morți, pline de resemnare și a fi alături de cei ce au rămas singuri - acesta este adevăratul cuprins al Recviemului brahmsian. Drept mărturie pentru acela care a cunoscut frumusețea acestei tulburătoare muzici, stau cuvintele înțelepte ale unuia dintre primii biografi ai compozitorului: „Dacă în toată literatura există o lucrare care reușește să „toarne“ forță și liniște în inima îndurerată după pierderea persoanei iubite... atunci aceasta este Recviemul de Brahms. Cât va exista pe pământ durerea și tristețea, atâta timp și această măiastră lucrare va trăi și va fi izvorul mângâierii pentru milioane de suflete sensibile...“

Transparentul plan muzical al Recviemului împarte compoziția în șapte părți. În toate „acționează“ marea orchestră simfonică (cu orgă ad libitum) și cor mixt pe 4 voci; în părțile a 3-a și a 4-a, cu solo de bariton și în partea a 5-a, cu solo de soprană.

Partea I (Andante meno mosso con espressione) păstrează un colorit întunecat (nu cântă violinele și nici clarinetele); de la

început are o expresie de bocet. După măsuri introductive (violoncele și contrabași) se ivește motivul principal, înfățișat sub formă imitativă. După el, corul intonează imnul în amintirea morților. În concordanță cu textul, muzica devine treptat mai senină.

Partea a II-a (Andante marciale) începe printr-un coral serios, pe care îl cântă corul - pe fundalul unui marș sumbru și îndoliat - ce are la bază motivul beethovenian din Simfonia a V-a, care conduce discursul muzical spre o culminație sonoră. Fragmentul median, cu ale sale melodii plăcute și armonii „moi“, aduce liniștire, asemeni trio-ului din marșul funebru. Urmează repetarea primului fragment. De această dată, atmosfera întunecoasă este „deranjată“ de tromboni, figurații ale violinelor și de sonoritățile energice ale contrabașilor, care cântă imnul speranței.

Prima jumătate a părții a III-a (Andante moderato) se derulează atât în solo-ul baritonului, cât și în „răspunsuri“ ale corului; este vorba de o ambianță expresivă, plină de sentimente de resemnare și teamă care răzbate cu toată forța dintr-un vijelios fugato al corului. Însă, fragmentul coral care urmează, este impunător și prezintă accente expresive dedicate speranței, susținute și de monumentala fugă festivă finală în Re major, cu o pedală pe tonică ținută de contrabași, tromboni, tubă și timpani.

Partea a IV-a (Andante) este o parte lirică. Este o viziune calmă, liniștită a fericirii veșnice. Aici, trompetele și trombonii tac. Flautele, oboarele și cornii, cărora li se alătură contrapunctul violoncelelor, creează o atmosferă pastorală, subliniată melodic, doar în centrul lucrării, de cântul puțin mai animat al corului.

Asemănătoare, poate de o expresie mai lirică, este partea a V-a (Adagio). Deasupra acordurilor unduitoare ale violinelor (cu surdină), a cursului lin al liniilor melodice ale oboaielor și clarinetelor, ca și al terțelor intonate de flaute, clarinete și fagoturi - ulterior, în dialog cu plăcut-sunătorul cor, se aude minunata parte a sopranei soliste (arioso); este secțiunea pe care Brahms a scris-o în memoria mamei sale.

Cea mai amplă secțiune, partea a VI-a (Andante. Allegro) începe într-o atmosferă neliniștită, înfățișând armonii ce oscilează între Do major și re minor. Corul și baritonul solist alternează părțile lor într-o ambianță mistico-misterioasă (tremollo al instrumentelor cu coarde). Această atmosferă este întreruptă de sonoritatea trombonilor și a tubei și de impetuoase fraze ale violinelor și tunetele timpanilor care preced amplul cor - Dies irae brahmsian. Dar, ideea „judecății de apoi“ nu aduce groază și teamă, ci răsună optimist: moartea nu distruge sufletul. Căntece funebre fac trecerea spre căntece triumfale, încoronate cu încă o superbă fugă, a cărei construcție polifonică este deosebit de original împărțită cu fragmente omofone.

Partea finală, a VII-a (Maestoso), prin tonalitate și structură, este legată de prima parte. Această solemnă și compactă parte, încheie lucrarea într-o dispoziție de pașnică meditație.

„Am putea conchide că Brahms - prin cele șapte părți ale Recviemului său - prezintă concepția sa despre lume, despre univers, despre a fi sau a nu fi, cifra șapte având semnificații mai generale, de ordin filosofic“. (Vasile Iliuț)

„Recviemul reprezintă cea mai înaltă împlinire realizată de romantism în cadrul formelor mari ale artei corale“. (Carl Staube)

„Brahms nu descrie grozăviile „judecății de apoi“, nu adresează rugăciuni pentru cei decedați, ci găsește cuvinte de mângâiere și de căldură, care merg la inimă, adresate celor care au pierdut ființe dragi; el se străduiește să inspire în sufletul nenorociților și celor care suferă, curajul și speranța“. (M. S. Druskin)

„...nu poate exista o altă creație muzicală care să aibă forța de a reda în mod atât de plastic dezamăgirea, speranța, dorința de consolare... ca această matură creație, care prin măreția concepției etice, prin sinceritatea aspirației, prin măiestria artistică, ne impresionează profund și pe noi cei de astăzi“. (W. S. Schultze)

DAVID SCHLAGER

David Schlager, born in Austria, is a highly versatile conductor, recognized for his elegant orchestral leadership, profound musical vision, and ability to inspire through music.

He was unanimously named the winner of the second edition of the Constantin Silvestri International Conducting Competition, held at the Bucharest National Opera under the presidency of a jury chaired by Frédéric Chaslin, who stated that the Austrian conductor has “a great future ahead of him.” Schlager also received the majority of votes from the Orchestra and Chorus. The final gala, featuring works by Wagner, Puccini, and Enescu, marked his debut at the Bucharest National Opera.

In addition, David Schlager won First Prize at the Blue Danube Opera Conducting Competition, making his debut at the Stara Zagora State Opera (Bulgaria) with *Tosca*. Just one month earlier, he had received Third Prize at the prestigious Luigi Mancinelli Competition in Orvieto (Italy), conducting excerpts from *Un ballo in maschera*. Last autumn, he returned to Stara Zagora for a new production of Verdi's *Un ballo in maschera*.

More recently, he reached the finals of the Ionel Perlea International Conducting Competition in Slobozia (Romania), distinguishing himself in both symphonic and operatic repertoire. In addition to the Second Prize, he received special awards from the Craiova Romanian Opera and the Sibiu State Philharmonic. His debut with a brilliant gala concert in Sibiu immediately led to a new invitation and an engagement with the Oradea Philharmonic, where he conducted works by Liszt and Bruckner.

Previously, David Schlager has collaborated with numerous orchestras, including the Leipzig Symphony Orchestra at the Gewandhaus, the orchestras of the Aachen Theatre and Bühne Baden, the Josef Haydn

Orchestra, the New Philharmonic Berlin, the Young Philharmonic Vienna, the Oltenia Philharmonic of Craiova, the Europe United Orchestra, the Athens Philharmonia Orchestra, the Dala Sinfonietta (Sweden), the philharmonic orchestras of Hradec Králové, Győr, Karlovy Vary, and Bad Reichenhall, as well as the Pazardzhik Symphony Orchestra (Bulgaria).

Among his stage achievements are a recent production of Johann Strauss's *Der Zigeunerbaron* at the Craiova Romanian Opera, with touring performances in Germany, as well as Humperdinck's *Hänsel und Gretel* for the *Das Opernkarussell* project. Other musical productions from the pre-pandemic period include *Im weißen Rößl*, *L'elisir d'amore*, *Così fan tutte*, *The Merry Widow*, and *The Merry Wives of Windsor* at the University of Music and Performing Arts Graz. He has also conducted *The Merry Widow* and *Csárdásfürstin* at the Municipal Theatre of Leoben. As a répétiteur, he has worked at the Graz Opera and at the Institute of Music Theatre of the University of Music and Performing Arts Graz, where he conducted performances of *La chatte métamorphosée*, *Bastien und Bastienne*, and *Der Schauspieldirektor*.

In 2021, David Schlager founded the Styria Chamber Orchestra, where he also serves as artistic director. In addition to his work as a conductor, he is a versatile artist, active as a recital, opera, and concert soloist, as well as a highly regarded organist. Interested in sacred music, he also graduated from the Graz Conservatory of Sacred Music. Born in Leoben, he studied conducting and accompaniment at the University of Music and Performing Arts Graz with Martin Sieghart, Marc Piollet, and Günter Fruhmann. In 2020, he was awarded the university's Honorary Prize.

ANNIE FASSEA

This season she makes her house debuts at the Royal Opera House, London and the Volksoper, Vienna, singing the Queen of the Night in Mozart's *Die Zauberflöte*.

Following her debut at the Greek National Opera – Stavros Niarchos Stage as Barbarina (*Le nozze di Figaro*) in 2019, Annie has appeared in leading roles across Europe, including Violetta (*La Traviata*), Amina (*La Sonnambula*), Königin der Nacht (*Die Zauberflöte*), Adele (*Die Fledermaus*), Musetta (*La Bohème*), Ilia (*Idomeneo*), Zerlina (*Don Giovanni*), and Clorinda (*La Cenerentola*).

On the concert stage, she has been a featured soloist in Mahler's *Symphony No. 4* with the Greek National Radio Symphony Orchestra (Athens Concert Hall, 2024), the Cyprus Symphony Orchestra, the Győr Philharmonic (Hungary), and the Athens City Symphony Orchestra. Her concert repertoire also includes Mozart's *Requiem*, Pergolesi's *Stabat Mater*, and contemporary works.

Annie studied at the Maria Callas Athenaeum Conservatory in Athens with Christina Giannakopoulou, was a member of the Greek National Opera's Young Artists Program, and later received a Fulbright Artist's Scholarship to study in New York with Metropolitan Opera bass Dimitri Kavrakos.

Awards & Prizes: Prix Spécial Voix Féminine & Prix Spécial du Public – Concours International de Belcanto Vincenzo Bellini (2024); “Hans Gabor” Award – 41st International Hans Gabor Belvedere Singing Competition (2023); Winner – International Competition Let's Sing (2022); 3rd Prize – London Classical Music Competition (2022); Award “für die Dramatik der Darbietung” – International Lied Singing Competition Bolko von Hochberg (2022); 3rd Prize – Jacques Offenbach Grand Prix (2021); Fulbright Artist's Scholarship - New York (2019)

Opera Roles: Verdi: Violetta (*La Traviata*); Bellini: Amina (*La Sonnambula*); Mozart: Königin der Nacht (*Die Zauberflöte*); Ilia (*Idomeneo*); Zerlina (*Don Giovanni*); Barbarina (*Le nozze di Figaro*); Strauss: Adele (*Die Fledermaus*) – (English & Greek); Offenbach: Olympia (*Les Contes d'Hoffmann*); Puccini: Musetta (*La Bohème*); Rossini: Clorinda (*La Cenerentola*); Büsser: Chloé (*Daphnis et Chloé*)

Concert Repertoire: Mahler: *Symphony No. 4*; Mozart: *Requiem*; Pergolesi: *Stabat Mater*; Minakakis: *Thermopylae* (2021).

BENJAMIN SATTLECKER

The Austrian baritone Benjamin Sattlecker began his vocal training with the Salzburg Cathedral Boys' Choir. In November 2018, he completed his bachelor's degree in concert singing at the Mozarteum University with KS Elisabeth Wilke and then deepened his artistic training in the master's programme Lied and Oratorio with KS Elisabeth Wilke and Wolfgang Holzmair as well as in the master's programme Opera and Music Theatre with Alexander von Pfeil and Gernot Sahler, which he completed with distinction in November 2021. During his studies, he received valuable

impulses from Helmut Deutsch and Albert Hartinger, among others.

He has worked with ensembles such as the Munich Bach Choir and Bach Orchestra, the Hofkapelle München, the Virtuosi Saxoniae, the KlangVerwaltung Choir, the Gewandhaus Choir Leipzig, Arnold Schönberg Choir and La Divina Armonia and has sung under conductors such as Hansjörg Albrecht, Rüdiger Lotter, Ludwig Güttler, Jörn Andresen, Lorenzo Ghielmi, Erwin Ortner and Gregor Meyer.

Benjamin Sattlecker attended

masterclasses with Jorma Hynninen, Dietrich Henschel, Anna Lucia Richter and at the Bachakademie Stuttgart with Peter Harvey.

Benjamin Sattlecker is a prizewinner of the Leipzig Bach Competition and the Haydn Competition in Rohrau. He was awarded 2nd prize at the first international song

competition 'Bolko von Hochberg' and the 19th international song competition 'Seghizzi'.

With his Lied duo partner Juliane Sophie Ritzmann, he reached the final of the 19th International Robert Schumann Competition in Zwickau and the Sibelius Competition in Järvenpää.

MIHAIL ȘTEFĂNESCU

An orchestral and choral conductor, Mihail Ștefănescu was born in Craiova into a family of musicians. He has devoted himself passionately to the study of music and, after graduating from the Music High School in his hometown, completed his studies at the "Ciprian Porumbescu" Academy of Music in Bucharest (class of 1980). There, he studied with Dumitru Botez and Constantin Bugeanu (choral and orchestral conducting), Petre Crăciun (academic choral conducting), Ion Dumitrescu and Dan Buciu (harmony), Petre Brâncuși and Vasile Iliuț (music history), and Dinu Ciocan (counterpoint).

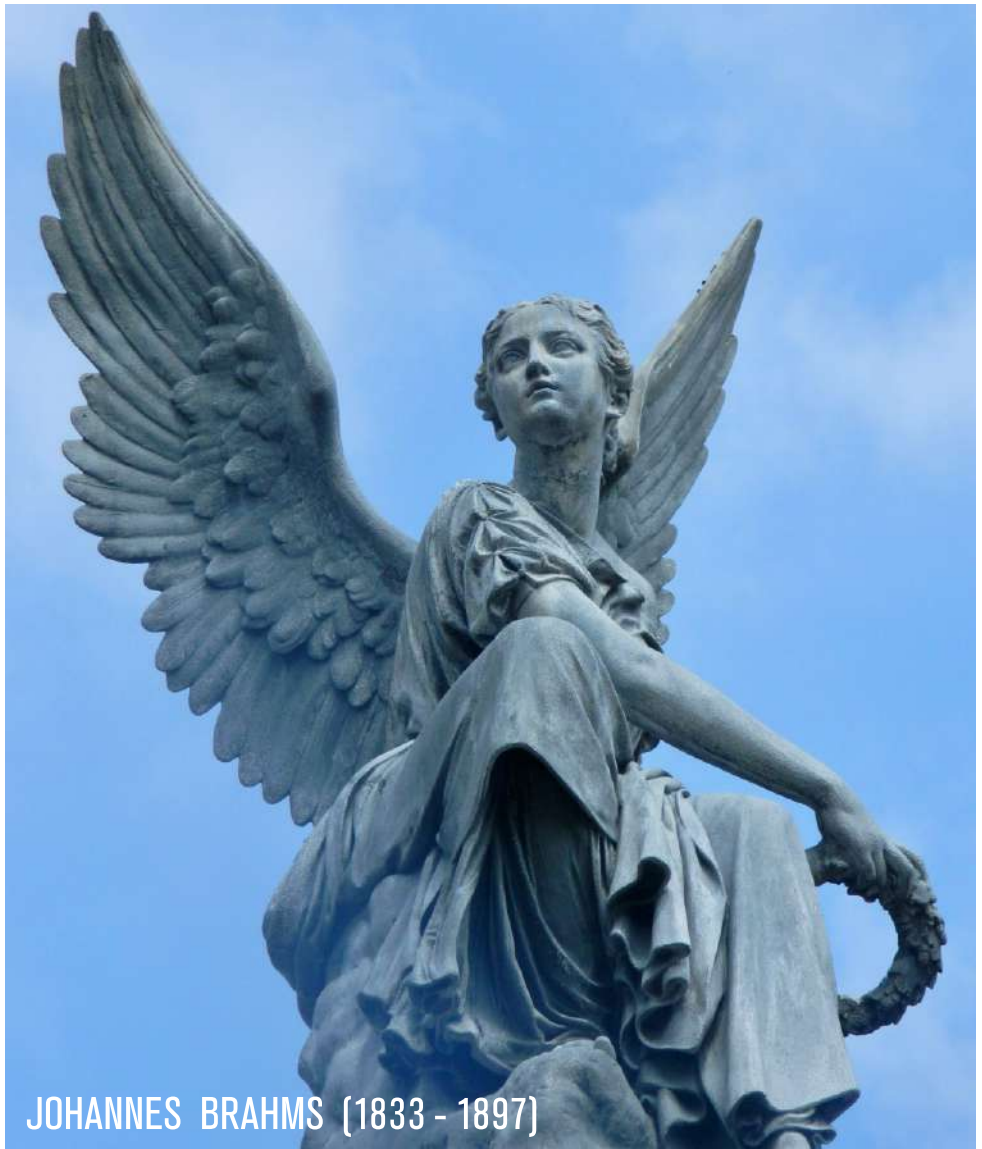
Since 1980, he has held a tenured position as piano professor at the Art High School in Râmnicu Vâlcea. He has established himself on the local, national, and international music scene, being particularly noted for his work with the "Euphonia" Choir, which he founded in 1981 and with which he has won numerous awards at national and international festivals and competitions.

Conductor Mihail Ștefănescu approaches with ease a vast symphonic repertoire, ranging from classical composers to contemporary authors: the complete symphonies and concertos of Beethoven; symphonies by Haydn, Mozart, Dvořák, Tchaikovsky, Schubert, Gershwin, Bartók, Bernstein, Enescu, and I. Dumitrescu; instrumental concertos by Vivaldi, Telemann, Bach, Handel, Haydn, Mozart, Beethoven, Rachmaninov, Grieg, Liszt, Chopin, Schumann, Saint-Saëns, Shostakovich, among others. His repertoire is further enriched by large-scale vocal-symphonic works, including:

Mozart – Requiem, Missa brevis, Regina coeli, Mass in C minor; Fauré – Requiem; Verdi – Requiem, Four Sacred Pieces; Handel – the oratorio Messiah; Salieri – Requiem, Te Deum; Cherubini – Requiem; Rossini – Stabat Mater; G. B. Pergolesi – Stabat Mater; Bruckner – Mass No. 1, Mass No. 2, Te Deum; Vivaldi – Gloria, Credo; Brahms – Ein deutsches Requiem; Dvořák – Requiem; P. Constantinescu – Byzantine Christmas Oratorio; C. Orff – the secular cantata Carmina Burana; A. Buselato – Requiem for the President, among others.

He has undertaken concert tours in France, Italy, Spain, Austria, Belgium, Switzerland, Hungary, Bulgaria, South Korea, and elsewhere. In recognition of his artistic prestige abroad, he has been invited to serve on the juries of several international competitions, including the Franz Schubert International Competition (Tagliolo Monferrato and Ovada), the Città di Ovada International Music Performance Competition, the Città di Barletta International Competition, the A.M.A. Calabria International Competition (Lamezia Terme), and the Provincia di Caltanissetta International Competition (Sicily).

In 1995, Mihail Ștefănescu joined representatives of the local public administration in the city of Râmnicu Vâlcea in supporting the founding of the "Ion Dumitrescu" State Philharmonic, of which he served as manager until 2017.

In his memorable and passionate article “New Paths”, Robert Schumann wrote on October 28, 1853, about Brahms—then only twenty years old—the following words: “If he directs his magical baton toward the realm that attracts him through the power of great ensembles—choir and orchestra—a wondrous,

enchanted world will be revealed to us.” These prophetic words found their fulfillment in one of Brahms's most remarkable works, A German Requiem. This monumental composition came into being over a long period of time. The somber “funeral march” that forms the second movement appears as a

dark scherzo in the sketches for the Piano Concerto in D minor. In 1861, Brahms formulated for the first time a concrete plan for the Requiem. Shortly thereafter, four movements were composed, and following the death of his beloved mother in 1865, the next two. He continued to work “with enthusiasm and boldness,” striving to create a unified and expressive work (three movements of the Requiem were performed in Vienna on December 1, 1867).

The well-known Viennese critic and admirer of Brahms's music, Eduard Hanslick, wrote: “Although the first two movements of the Requiem, with all their dark atmosphere, were met with applause, the fate of the third movement seemed particularly uncertain. Brahms should not take this to heart, but wait...”. Hanslick was right. Completed as a perfectly unified work in six movements, the Requiem made a profound impression. Its second performance took place at Bremen Cathedral on April 10, 1868, under the composer's baton—an event that marked the pinnacle of German musical life of that time. In the same year, the final movement (today the fifth of the cycle) was added, and on March 18, 1869, the complete work was presented for the first time at the Gewandhaus in Leipzig. From that moment dates the great popularity of A German Requiem.

By giving his work the title *Ein deutsches Requiem*, Brahms sought to emphasize his detachment from the traditional liturgical Mass *pro defunctis*. By using a German text rather than the Latin one, he underscored the existing differences, while also striving for greater communicativeness and a closer bond between word and music—an aspect that always constituted a fundamental characteristic of his vocal music. The composer drew the text of the Requiem from the Bible (Old and New Testaments), his choice revealing a special attraction to the theme of death: death is viewed as a natural, inevitable phenomenon, while the good deeds of humankind are particularly emphasized.

On this basis, the Requiem became a

monumental, original funeral cantata that shares only a few elements with the Catholic Mass for the dead and, at the same time, does not express Protestant dogma, but rather Brahms's intimate, personal feelings. For this reason, the apocalyptic vision of the “Last Judgment,” the terrifying “Day of Wrath,” does not occupy the central place here. Meditations on the transience of human life, the longing for eternal peace, memories of the departed imbued with resignation, and consolation for those left behind—these constitute the true essence of Brahms's Requiem. As testimony for those who have experienced the beauty of this moving music stand the wise words of one of the composer's earliest biographers: “If in all literature there exists a work capable of pouring strength and calm into the heart wounded by the loss of a loved one, then it is Brahms's Requiem. As long as pain and sorrow exist on earth, this masterful work will live and remain a source of consolation for millions of sensitive souls.”

The transparent musical design of the Requiem divides the composition into seven movements. In all of them, the large symphony orchestra (with organ *ad libitum*) and a four-part mixed choir are employed; movements III and VI include a baritone solo, and movement V features a soprano solo.

Movement I (*Andante meno mosso con espressione*) preserves a dark coloration (violins and clarinets are silent); from the outset it has the expression of a lament. After the introductory measures (cellos and double basses), the main motif appears in imitative form. Following this, the choir intones the hymn in memory of the dead. In accordance with the text, the music gradually becomes more serene.

Movement II (*Andante marciale*) begins with a solemn chorale sung by the choir, set against the background of a somber, mournful march based on the Beethovenian motif from the Fifth Symphony, which drives the musical discourse toward a powerful climax. The central section, with its pleasing melodies and “soft” harmonies, brings calm,

much like the trio of a funeral march. The first section then returns. This time, the dark atmosphere is “disturbed” by trombones, violin figurations, and the energetic sonorities of the double basses, which intone the hymn of hope. The first half of Movement III (Andante moderato) unfolds through both the baritone solo and the choir’s “responses”; it is an expressive atmosphere filled with resignation and fear, powerfully conveyed by a stormy choral fugato. The ensuing choral section, however, is imposing and marked by expressive accents dedicated to hope, supported by the monumental, festive concluding fugue in D major, with a tonic pedal sustained by double basses, trombones, tuba, and timpani.

Movement IV (Andante) is lyrical in character—a calm, serene vision of eternal bliss. Here, the trumpets and trombones are silent. Flutes, oboes, and horns, joined by the contrapuntal lines of the cellos, create a pastoral atmosphere, melodically emphasized only in the central section by the slightly more animated singing of the choir.

Similar in nature, perhaps even more lyrical in expression, is Movement V (Adagio). Above the undulating chords of muted violins, the flowing melodic lines of oboes and clarinets, and the thirds intoned by flutes, clarinets, and bassoons—later entering into dialogue with the warmly resonant choir—the beautiful soprano solo (arioso) is heard. This is the section Brahms wrote in memory of his mother.

The most extensive section, Movement VI (Andante. Allegro), begins in an uneasy atmosphere, presenting harmonies that oscillate between C major and D minor. The choir and the baritone soloist alternate their parts in a mystical, mysterious ambience (tremolo in the strings). This atmosphere is interrupted by the sonority of trombones and tuba, by impetuous violin phrases, and by the thunder of the timpani, which precede the grand choral outburst—the Brahmsian *Dies irae*. Yet the idea of the “Last Judgment” does not inspire terror or fear; rather, it resounds optimistically:

death does not destroy the soul. Funeral songs give way to triumphant ones, crowned by yet another superb fugue, whose polyphonic construction is particularly original, interwoven with homophonic passages.

The final movement, VII (Maestoso), is linked to the first movement through key and structure. This solemn and compact section concludes the work in a mood of peaceful meditation.

“One might conclude that Brahms—through the seven movements of his Requiem—presents his conception of the world, of the universe, of being or non-being, the number seven bearing more general, philosophical significance.” (Vasile Iliu)

“The Requiem represents the highest fulfillment achieved by Romanticism within the large forms of choral art.” (Carl Staube)

“Brahms does not describe the horrors of the ‘Last Judgment,’ nor does he offer prayers for the dead; instead, he finds words of consolation and warmth that go straight to the heart, addressed to those who have lost loved ones. He strives to inspire courage and hope in the souls of the unfortunate and the suffering.” (M. S. Druskin)

“...there can be no other musical creation that possesses the power to render so vividly disappointment, hope, and the longing for consolation as this mature work, which, through the grandeur of its ethical conception, the sincerity of its aspiration, and its artistic mastery, continues to impress us deeply even today.” (W. S. Schultze)

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 30 ianuarie 2026

Vioara I

Gabriel NIȚĂ
concertmaestru
Cătălin SASU
Steliana BORDEIANU
șefpartidă
Valentin ILIUȚĂ
Geo FABIAN
Ștefana ZAHARIA
Cristina LEOVEANU
Cătălina SAVU
Pompilia POPESCU
Dan FLORICĂ

Vioara a-II-a

George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Roxana ILIUȚĂ
șefpartidă
Valeriu EFREM
Cristina PÎRLEA
Adrian BADEA
Alin ROMAN
Darius MELENCOVICI
Iulian STAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Dorina RADOSAVLEVICI
Rebeca TĂNASIE
Andreea CĂPĂȚÂNĂ
Mariana MORARU
Ștefania MITRICĂ

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Maryia POPOVA
Raluca PESCLEVEI
Elvis CIUCULESCU
șefpartidă
Marius VASILESCU
Rucsandra HALIȚCHI

Contrabas

Ion BIROVESCU
solist instrumentist
Ciprian CÎTU
Traian BADEA
Radu RUSOIU

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Yurii TOVARNYTSKYI
Daria PETRE

Oboi

Liviu FĂRCAȘ
solist instrumentist
Irina ȚAPEȘ
șefpartidă

Clarinet

Eugen DUMINICĂ
solist instrumentist
Liviu CHISĂR

Fagot

Mihail TCACI
solist instrumentist
Lacezar PAVLOV
Daniela STATKOVA

Corn

Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚÎRLOAICA
Cezar FLOREA
Gilbert NEGOIȚĂ

Trompetă

Dorinel MĂCIUCĂ
solist instrumentist
Cătălin CODIȚOIU

Trombon

Dacian MÂNDRU
șefpartidă
Alexandru AOLĂRIȚI
solist instrumentist
Alexandru ȚAPEȘ

Tubă

George HĂIDĂUȚU
solist instrumentist

Timpani

Sorin SĂCEANU
solist instrumentist

Harpă

Cristina MUNTEANU

DISTRIBUȚIE COR

Sopran

Elena STANCIU
Andreea NEGRESCU
Andreea ȘOMÎCU
Silvia SMARANDA
Monica LOTREANU*
Norela COSTEA*
Adriana TREANȚĂ
Ramona ROTARU
Dana CURCĂ
Diana MARIȘ
Geta GÎTAN

Alto

Victoria SĂCEANU
Mihaela DUMITRU
Gabriela ZUICĂ-ILIESCU
Daniela CONSTANTIN
Ramona RĂDULESCU
Mădălina CRĂCIUNESCU
Mihaela GAVRILESCU
Karin Man
Roxana MURARU
Ana-Maria TUDORA
Janina SPIRIDON
Olimpia DIACONU

Tenor

Cristian RADINA
Augustin VLAD
Codruț TĂNESCU
Marian DĂBULEANU
Marin CONSTANTIN
Justinian MICU
Dorinel VASILE
Marian MORARU
Petrișor NICOLAE

Bass-Bariton

Ilie VORONEANU
Adrian ZAMFIR
Ștefan BONK
Romulus CUCU
Cristian TĂLÎNGĂ
Radu CONSTANTINESCU
Mihai VINTILESCU
Cătălin SAFCIU

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

LEGACY
SEASON

6 VINERI
FEBRUARIE
ora 19:00

din lumea nouă

CHRISTO PAVLOV
dirijor

ATANAS KRASTEV
violoncel

ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII „OLTENIA”

FANNY MENDELSSOHN: Uvertura în Do major

VESELIN STOYANOV: Concertul pentru violoncel și orchestră (primă audiere)

ANTONÍN DVOŘÁK: Simfonia nr. 9 în Mi minor, op. 95, „Din Lumea Nouă”

Filarmonica „Oltenia” Craiova

2028

Calea Unirii, nr. 18
Craiova, Dol, România
Tel: 0251 414.898
secreteria@filarmonicaoltenia.ro

Filarmonica „Oltenia”
este o instituție publică
de cultură subordonată
de Puterile în Craiova
și Consiliul Local Municipality

Preturi bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletul se găsește la ghereta Filarmonicii Oltenia
și pe internet la:
Rădăci la telefon: 0251 414.898

Parteneri media

SCAN ME

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova 1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENI

 FC
FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

 LEGACY
SAXONY

CAVALERUL ROZELOR

13 VINERI
FEBRUARIE
ora 19:00

GHEORGHE COSTIN
dirijor
RĂZVAN DRAGNEA
pian
**ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII „OLTENIA”**

JOHANNES BRAHMS: Variațiuni pe o temă de Haydn, op. 56a
CAMILLE SAINT-SAËNS: Concertul nr. 5 în Fa major pentru pian și orchestră, op. 103
RICHARD STRAUSS: Suita „Cavalerul rozelor”, op. 59

 SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova 3326

CASA LIPSE, nr. 18
Craiova, Jud. MEHEDINTEA
Tel: 0251 414.698
contact@filarmonicaoltenia.ro

 Filarmonica Oltenia Craiova
Filarmonica Oltenia Craiova este o instituție culturală de interes public, înregistrată la Ministerul Culturii și Cultelor al României.

PACHET RĂZVÂN DRAGNEA: 50 RON
10 bilete (inclusiv abonament personalizat)
Biletul în plus: 10 RON (pentru abonament personalizat)
Preț total: 550 RON
Preț bilet în plus: 10 RON

Sponsori

Caiet-program realizat de Radu Jianu
Traducere text: Cosmina Titea
GRAFICĂ: DANIEL ENE

Parteneri media

